

41 И мнозина дойдѣха при него, и говорѣха: зашѣо 'Іуаннъ оубо ни єдиє чѣдо не сотвори, а гичко шото рече 'Іуаннъ за него, истинно бѣше.

42 И мнозина повѣрѣвахѣ въ него тамъ.

ГЛАВА ЯГ.

И бѣше нѣкой колєнъ, Лазарь ѿ Вифаніа, ѿ селѣ то Маріино и на сестра и Марѣа.

2 Я Маріа бѣше коа то бѣше помазала Гда съ мѣро, и ѿтрила съ косы те си нозѣ те мѣ: на-коа то братъ Лазарь бѣше колєнъ.

3 Пратиѣха прочее сестры те мѣ до негъ, и говорѣха: Господи, єто, оныи когѣ то ты любишъ, колєнъ є:

4 Я Исусъ като чѣ (това), рече: таа болєсть не є на смѣрть, но на слава Бжїа: да се прослави Оынъ Бжїи съ нѣа.

5 И ѿвѣчаше Исусъ Марѣа, и сестра и и Лазара.

6 Като чѣ прочее че є колєнъ, тогава седе на онова мѣсто, гдѣ то бѣше два дни.

7 По това послѣ рече на оученицы те си: да идеме наки во 'Іудѣа.

8 Рекоха мѣ оученицы те мѣ: оучителю, малко по на предъ искаха 'Іудѣе те да

те оубіатъ съ каменѣ: и пакъ ли ѿивашъ тамъ;

9 Я Исусъ ѿговори: не са ли дванадесать часи въ денъ нѣтъ; кой то ходи денъ не шѣ да се прѣпне, зашѣо то види свѣтлостъ та на-тоа-свѣтъ:

10 Кой то обѣче ходи нощъ, шѣ да се прѣпне, зашѣо нема свѣтлостъ въ себе си.

11 Тіа (слова) иъговори: и по това послѣ рече имъ: Лазарь нашѣо прїатель є заспалъ: но да идемъ да го собѣдимъ.

12 Я оученицы те мѣ рекоха: Господи, ако є заспалъ, шѣ да ѿздравѣе.

13 Но Исусъ имъ рече за смѣрть та мѣ: а оныи возмнѣха зашѣо за заспванѣ то сонно говори.

14 Тогава имъ рече Исусъ гивнъ: Лазарь оумрѣ.

15 И радѣвамсе заради васъ, да повѣрѣвате че не бѣхъ тамъ азъ: но да идеме кодъ него.

16 Я Фѣма, кой то се говорѣше близнецъ, рече на оученицы те си: да идеме и нѣе да оумреме съ него.

17 Като дойдѣ прочее Исусъ, найдѣ го че имаше четѣри дни беке въ грѣбатъ.

18 Я Вифаніа бѣше близъ до 'Іерусалимъ, колкото патнадесать стадїи.

19 И мнозина ѿ 'Іудѣи те